

Иван Вазов

Нивата

Сейте разумное, доброе, вечное!
Некрасов

Морен орач из нивата сееше,
сееше в ровки бразди,
руен се пот от челото му лееше
и по космати гърди.

Гледах как фърляше весело семето –
чисти и здрави зърна.
Сей, земеделецо, днес му е времето,
фърляй добри семена.

С жътва богата, със спор, изобилие
бог ще труда надари,
честно и славно е твоят усилие,
бодро засявай, ори.
Зная сеячи и други във нивата –
в другата нива у нас:
там ще поникне трънакът, копривата,
не позлатеният клас.

Гнило е семето в почвата, плодната,
дето го пръскат они,
плодове грозни ще бликнат в народната
нивица, грозни злини.

Хранят с отрова това поколение,
с дело, с примери и реч...
Бъдеще страшно ще жънем в смущение,
жънем го даже ний веч...

Сейте, сеячи, доброто засявайте
в младата нива у нас,
истини здави в душите втъпявайте,
важен е днешния час.

Сейте ламтеж къмто правда божествена,
сейте любов – не вражда,
милост в сърцата и обич мъжествена

къмто дълга и труда.

Жадна за хубаво семе е нивата,
силна е, сочна е тя:
всичко се фаща в горката, родливата:
бурен и клас, и цветя.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4506>]